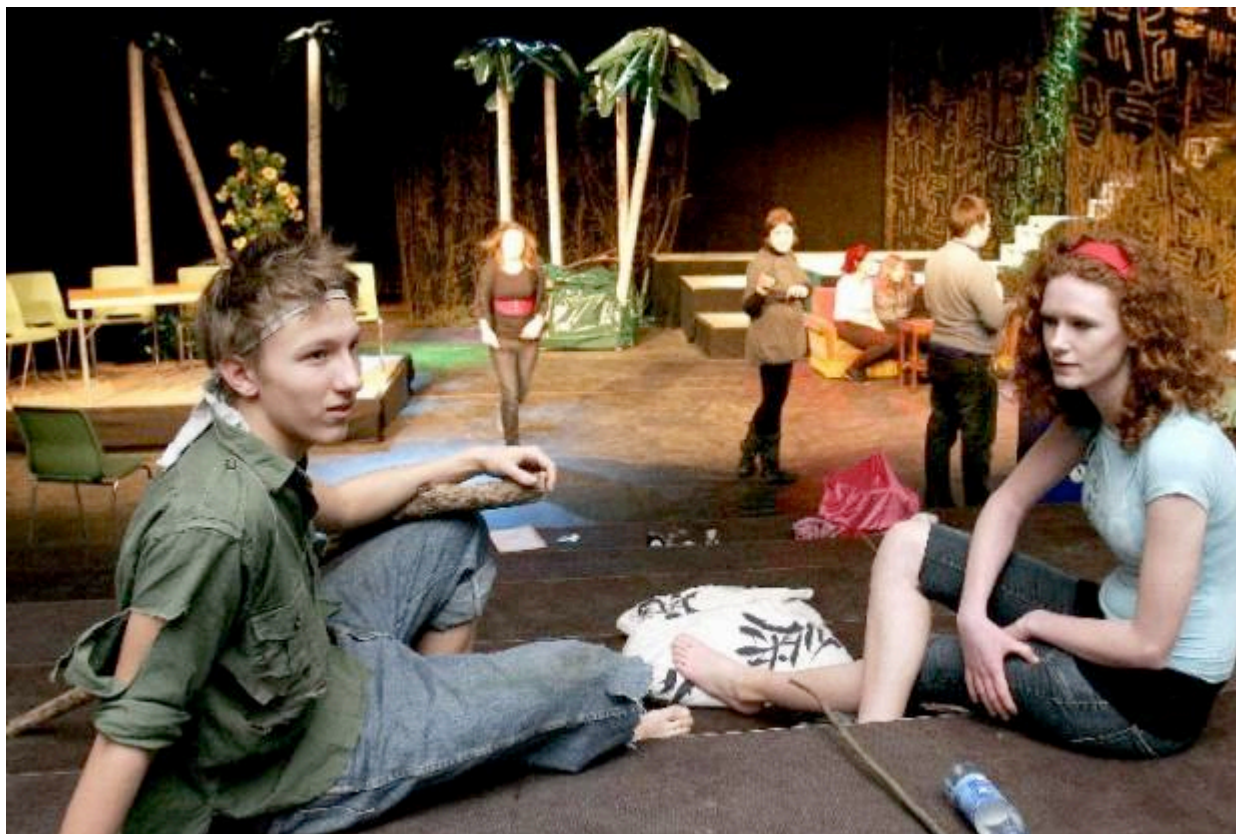

Sindssygt drama på tropeø

19. marts 2008 04:00 Af [MIA HARM MADSEN](#)

Mikal Larsen og Simone Theilgaard spiller hovedrollerne som ledere af hver sin bande i rockmusicalen "Caribia". De er vilde med at bruge påsken på at spille skuespil. I alt bruger skuespillere, instruktører og teknikere bag opsætningen cirka 100 timer af deres påskeferie for at få øvet hele forestillingen igennem.

Foto: OLE FRIIS

Borgeskovskolens idrætshal er i disse dage omdannet til en øde ø, hvor folk forsvinder, og månen tilbedes med en rocksang

NYBORG: I mørket kan der høres kysende smaskelyde, mens lyset fra de mange lamper gløder og blinker. Lysmændene retter og justerer, mens en enkelt trommeslager banker stumt ned i de elektroniske trommer. Musikerne er gemt lidt af vejen bag et junglekrat med tilhørende camouflagedorhæng.

På tilskuepladserne sidder unge mennesker og venter på, at det bliver deres tur til at komme på scenen. De putter sig tæt sammen i medbragte tæpper, for varmen er tilsyneladende ikke tændt i idrætshallen på Borgeskovskolen her i påskeferien.

Trods kulden løber alle rundt i bare tæer, for stykket "Caribia" foregår på en øde tropeø.

Det hemmelige plot

Det er Nyborg Ungdomsskole, der står bag opsætningen.

De tre instruktører Jesper Nielsen, Signe O. Hansen og Torben Hansen, der er far og datter, har skrevet en moderne fortolkning af "Fluernes Herre".

Stykket handler om 30 unge mennesker, der har vundet et krydstogt med en luksusskib i Caribien.

Skibet synker, men de unge mennesker redder sig i land på en - tilsyneladende - øde ø.

Én efter én forsvinder de på mystisk vis.

- Spillet kan godt betragtes som en kommentar til tiden, siger Jesper Nielsen, der ikke vil ud med, hvad det hemmelige plot er, men vil dog gerne røbe, at det har sin inspiration fra bl.a. tv's "X Factor" og afsløringerne fra Strandvænget.

Rykker grænser

Først og fremmest mener Jesper Nielsen, at det er ungdomsskolens opgave at lære de unge at spille teater, men en ikke helt uvæsentlig faktor er også, at de unge lærer at være sammen med andre, lærer sig selv bedre at kende og nedbryder nogle grænser.

- Måske får de nogle så gode oplevelser med det her, så de tror mere på sig selv og måske tør rejse sig op i klassen og sige noget. Det handler om at udvikle sig, siger han.

Ud over at være en lærerig proces på mange måder så er både instruktører og skuespillere enige om, at det er sjovt og hyggeligt.

Mikal Larsen og Simone Theilgaard har fået de to hovedroller som ledere af hver sin bande.

- Det er et stort skridt både at skulle synge og spille skuespil. Man skal spille med helt andre følelser, og det er grænseoverskridende. Men det er fedt at være med, siger Mikal Larsen.

Mikal Larsen går i 1.g på Nyborg Gymnasium og har valgt musik på højniveau.

Han er ret sikker på, at han vil føre sin interesse for musik og skuespil videre og måske endda søge ind på skuespillerskolen.

Simone Theilgaard har mere tænkt sig at have det som en hobby, for hun drømmer om at blive dyrlæge.

42 skuespillere vil optræde på scenen igennem to en halv time.

Plads til alle

- Det krævede en del arbejde at lave et stykke, hvor 42 mennesker kan komme på scenen, uden at det hele tiden bliver et rend af mennesker. Men vi har lavet det sådan, at alle kommer på scenen og får lov at sige noget, fortæller Jesper Nielsen.

- Vi besluttede, at det skulle være sådan, at man kunne sige: "Dér er jeg på. Dér har jeg mine replikker".

Skuespillere, instruktører, musikere og teknikere bruger cirka 100 timer af deres påskeferie for at få hele forestillingen til at køre perfekt til premieren. Det er anden påskedag. Der er forestillinger til og med den 28. marts.

Billetter koster 50 kroner og kan bestilles enten på mail laki@nyborg.dk eller telefon 21 33 73 55 mandag til torsdag mellem klokken 13 og 15 samt i påskeferien fra den 15. til den 24. marts mellem klokken 14 til 15.

Efterhånden som de 30 unge mennesker opholder sig længere tid på den øde ø, begynder de at slå hinanden ihjel uden at blinke. Det er bandederen Daniel, spillet af Mikal Larsen, i den grønne skjorte,

der bestemmer, hvem der skal dø.

Foto: Ole Friis